

عنوان مقاله:

عنوان: بررسی عوامل محدودیت زنان در فضاهای شهری (تاکید بر شهر شهرکرد)

محل انتشار:

دومین همایش ملی پژوهش های کاربردی در جغرافیا و گردشگری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

لیلا توکلی هفشجانی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد نجف آباد

خلاصه مقاله:

بی توجهی به متغیر جنسیت و دید صرفاً مردانه در طراحی و برنامه ریزی شهری موجب ایجاد شهرهایی شده، که به لحاظ کالبدی، فرهنگی، اجتماعی و خدمات شهری مهبیای حضور زنان نیستند و زنان شهروندان غایب محسوب می شود. لذا توجه به ویژگی های فردی و نیازهای ویژه زنان در فضاهای شهری بخصوص فضاهای عمومی شهرها به عنوان عاملی مهم در دستیابی به یک جامعه پایدار و عادلانه ضروری می نماید. این پژوهش بر آن است که با استفاده از روش توصیفی-موردی که برای آمار توصیفی از ضریب همبستگی رتبه ای اسپیرمن و گاما و برای آمار استنباطی One-Sample Test استفاده شده و عوامل ایجاد محدودیت حضور زنان در فضای باز شهرکرد مورد بررسی و آزمون قرار گرفته است. بر اساس برنامه آماری spss ویژگی های فردی جامعه آماری (۳۰۰ نفر) از زنان بالای ۱۵ سال شهر شهرکرد مورد بررسی قرار گرفت یافته های تحقیق نشان می دهد که در شهرکرد بین ویژگی های فردی و عوامل ایجاد محدودیت برای حضور زنان در فضاهای باز شهری ارتباط وجود دارد و تامین عواملی چون: تنوع در کارکرد فضا، ایجاد تجهیزات و مبلمان شهری مناسب، تسهیل و امنیت خدمات حمل و نقل عمومی می تواند زمینه های لازم برای حضور بیشتر زنان در فضاهای باز شهری را افزایش دهد.

کلمات کلیدی:

حقوق شهروندی، فضاهای باز، زن، شهرکرد، عدالت جنسیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/413642>

